

Onko kevät kuollut, kun maa on kirsinen
Ja loska peittää pellonpientaren?
Nyt onhan kaski valmis, vaan puisto jokainen
on yhä lehdetön ja likainen.

Ei kevät ole kuollut, se sykkii elämää
ja vielä tänne asti ennättää.

Onko kevät kuollut, kun vesi avannon
nyt yhä aivan liikkumaton on?
Nyt onhan pääsiäinen, vaan tuuli tauoton
on niinkuin miekka Hyytön armoton.

Ei kevät ole kuollut, se tuoksuu edelleen
ja vielä puskee tänne pohjoiseen.

Onko kevät kuollut, kun valo auringon
on harvoin nähty, vieras, ponneton?
Nyt onhan hela-aika, ja multa vainion
on kova, kuten pinta kallion.

Ei kevät ole kuollut, se lailla kuninkaan
vain hieman viipyy sotamatkallaan.

onko kevät kuollut, kun henki höyrystyy,
ja taivas harmajaksi väritty?
Nyt juhannuksen alla, kun kylmyys kiristyy,
on viimein tiedettävä kaiken syy.

Ei kevät ole kuollut! Se yhä voimissaan
on soturi ja suojelija maan.
Sen kilpi tulikehrä, ja miekka valon vuo
sen kanssa yhä taistelevat nuo.
Niin. Kirkas kypäränsä ja haarniskansa myös
nuo kestäviä ovat hyvän työssä.
Ja jalkineensa vievät sen pitkin maailmaa,
ja valon valta mukanansa saa,
kun kera saattueensa se yhä valistaa
näin meille Mestarinsa kunniaa.

Vaan silti yksi voima sen pitää kahleessaan
ja sulkee yhä ulos rakkaastaan.
On näet sydämessä meidän jokaisen
tuo voima syöstä lämpö kesäinen
kauas kaukomaille ja sen teen minäkin,
kun talvea, kuin heinää märehdin.
Kun huudan "Kevät saavu", vaan siihen totean
"Varmasti mä turhaan odotan".
Niin. onhan kevät totta ja elää yhäkin,
vain minä itse kevään kadotin.